

[Stavad]

tyder, at bare folk er rige nok, bare folk kan købe tilstrækkelig gode eksperter, så bestemmer de selv, hvad de skal betale i skat. Og så kan den lille lønmodtager bliver brandskattet som hidtil.

Det er altså konservativ skattepolitik, forstår jeg.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Det er muligt, at hr. Stavad kan fremvise enkelte eksempler på det, der her bliver påstået. Men det, det for Det Konservative Folkeparti drejer sig om, er, som jeg nævnte i mit indlæg, at flest mulige påtager sig den risiko, det er at investere i aktier i dansk erhvervsliv.

Det er jo ikke sådan, at man har fradrag for et eventuelt tab. Der er et rimeligt forhold i den beskatning, der finder sted. De virksomheder, der har fået skabt formuer, har jo trods alt gjort det igennem overskud i virksomhederne, som efterfølgende er blevet beskattet. Så lad os glemme alt om de store formuer, som undgår beskatning.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg tror, hr. Aagaard tager stilling til dette mere ud fra ideologisk-følelsesmæssige synspunkter end ud fra en vurdering af, hvad det rent faktisk er, der er problemet.

Vi ønsker ikke en voldsom brandskatning af dansk erhvervsliv. Vi ønsker, at dansk erhvervsliv bliver stillet som sine konkurrenter i udlandet. Derfor har vi en stor tilpasning til gode med udvidelse af beskatningsgrundlaget og yderligere nedsættelse af selskabsskatteprocenten i de kommende år.

Men vi mener, det er fuldstændig og aldeles uholdbart at have et system, hvor mennesker, der har tid til at vente i tre år og er mere end fire om arrangementet, kan nøjes med en fuld og endelig beskatning af deres lønindkomst på 38 pct., mens den store del af den arbejdende danske befolkning skal affinde sig med væsentlig højere procenter.

Det er det, der er kernen i problemet. Det er det problem, vi prøver at finde en løsning på, som er rimelig i forhold til de mange småinvestorer og skånsom over for erhvervslivet, men som gør, at man med god samvittighed kan si-

ge, at der ikke er et stort, gabende hul i skattesystemet. Det er det, man har udvidet ved den nye asymmetri, der er fremkommet ved nedsættelsen af selskabsskatten.

Så vil jeg i øvrigt godt gøre hr. Aagaard opmærksom på det problem, der knytter sig til, at en meget stor og stigende del af aktieinvesteringerne fra danskeres side ikke foregår i danske virksomheder, i danske aktier. Hvis der er et tilskud til erhvervslivet i aktionærbeskatningen, så er det i stigende grad et tilskud til investeringer i helt andre verdensdele og i virksomheder, der ikke har noget som helst med Danmark at gøre.

Svend Aage Jensby (V):

Målet med det beslutningsforslag, Socialdemokratiet har fremsat, er ifølge bemærkningerne at lukke et hul i et skattesystem, der tillader, at »en stor gruppe personer med høj indkomst uden vanskelighed kan reducere deres effektive beskatningsprocent til langt under, hvad den er for folk med typiske lønindkomster.«

Hullet, Socialdemokratiet taler om i beslutningsforslaget, er så nærmere beskrevet, og det har hr. Lykketoft just redegjort for.

Jeg ved ikke, hvor ofte den situation, forslaget sigter til, foreligger i praksis. Men det, der er afgørende, og det er det, Folketinget i dag skal tage stilling til, er, om beslutningsforslag nr. B 31 er egnet til at stoppe eventuelle huller. Midlet, man vil bruge, er altså at fjerne 3-års-reglen, så kursavancer bliver beskattet bortset fra et mindre bundfradrag.

Det er muligt, at man vil ramme en lille, snæver gruppe. Det, der imidlertid er essensen af beslutningsforslaget, er, at man reelt rammer stort set samtlige aktieejere i dette land. Det er hundredtusindvis af mennesker, man rammer. Det kan jeg egentlig ikke forstå, for jeg så i Dagbladet Børsen for ikke så længe siden, den 1. marts 1991, side 27, at hr. Erling Olsen under »Respons« var citeret for at sige, at Socialdemokratiet er blevet et investorparti. Det synes jeg ikke dette beslutningsforslag tyder ret meget på.

Vi har, som også hr. Aagaard har beskrevet, i de seneste år, navnlig siden 1981, oplevet en kolossal interesse for investeringer i aktier, og det har været til enorm gavn for vores erhvervsliv og dermed beskæftigelsen.